

[Aksel Larsen.]

beskatning på den spiritus, der sælges på restaurationer. Det vil højst bevirke, at folk køber mindre på restauranterne og så ellers, hvis de har lyst og råd dertil, anskaffer sig deres spiritus andre steder.

Derfor tror jeg, man skulle gå til en grundig revision af hele beskatningssystemet på dette område. Det kan også godt være, man skulle overveje, om ikke spiritusbeskatningen i det hele taget er en smule for høj. Men i hvert fald tror jeg, man skulle gå til en revision af hele beskatningssystemet. Jeg er aldeles enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh og andre af de ærede ordførere, der har talt i samme retning, om, at hvis man kunne undgå at have en så differentieret beskatning, som man har nu, og hvis man samtidig kunne gå over til en kildebeskatning, ville man sikkert ikke få større eller værre drikkeri, end man har; men man ville med langt mindre administration, med langt færre vanskeligheder og med langt mindre irritation få det samme beløb ind til statskassen, som man får nu. Ja, retsforbundets ærede ordfører, som jeg stadig væk går ud fra til dels taler på regeringens vegne, sagde, at der var ingenting at gøre; det, der stod i dette lovforslag, var, hvad der kunne opnås politisk enighed om. Så vidt jeg har fulgt med i debatten, mener jeg at have ret til at nære håb om, at der kan opnås politisk enighed om adskilligt andet end det, der står i dette lovforslag. Jeg håber virkelig, der vil kunne komme et adskilligt bedre lovforslag ud af det, når vi får betænkning og ændringsforslag fra udvalget, og mit parti vil altså forbeholde sig sin stilling, indtil vi ser det resultat, man er nået til i udvalget.

Heilesen: Det lovforslag, som vi her behandler, giver mig anledning til at fremsætte nogle få bemærkninger.

Det fremgår af den af det tekniske udvalg afgivne betænkning, at udvalget særlig har beskæftiget sig med den kritik, som af

hotel- og restaurationsbranchen er rejst mod restaurationsomsætningsafgiften af stærke drikke. Den nævnte kritik har som baggrund, således som det hedder i henvendelsen i 1956 til regering og folketing, at et betydeligt antal af landets store og små restaurationsvirksomheder drives med underskud. Der skal naturligvis øves retfærdighed over for restauratørerne som mod andre, der udøver et lovligt erhverv, og afholdsbevægelsen har i hvert fald i sin tid rejst krav om kildebeskatning, således at afgiften af stærke drikke svares ligeligt, hvad enten varen købes i detailhandelen, i marketenderier eller på restauranter. Dette krav fik en ikke ringe tilslutning i det høje ting fra medlemmer af forskellige partier, og når jeg her rejser det på ny, tror jeg, at det vil blive taget op fra samme side i det kommende folketingsudvalg, således som det i fjor blev rejst af Centralforeningen af Hotelværtforeninger og Restauratørforeninger i Danmark og i de sidste dage af tre af de største restauratørorganisationer.

Jeg tillader mig endvidere at henstille til overvejelse, at det forventede folketingsudvalg søger gennemført lovbestemmelser, der kan sætte en stopper for det meningsløse og mildest talt uheldige forhold, at der på Øresundsbådene mellem Danmark og Sverige kan købes stærke drikke til en meget billig pris, idet disse varer dér er fritaget for såvel restaurationsafgift som de almindelige afgifter på stærke drikke.

Det foreliggende lovforslag tager med den forestående nedsættelse af afgifterne i realiteten sigte på en forhøjelse af statens indtægter ved et dermed forventet større forbrug af de omfattede varegrupper. Jeg finder, at det er meget uheldigt og beklageligt, at staten er interesseret i det størst mulige øl- og spiritusforbrug i vort samfund, idet jeg er overbevist om, at de penge, staten herved får ind, må staten mere end betale tilbage i form af øget hjælp til alkoholskadede, gennem børneforsorgen, sygehusvæsenet, politi- og retsvæsenet og på anden måde. Vil den højtærede finans-